

Anna Krauskopfová A Její Syn Rudolf Krauskopf

Tohle je obrázek mé babičky Anny Krauskopfové a jejího syna Rudolfa. Obrázek byl pořízený na začátku 30. let v Praze.

Moje babička z matčiny strany se jmenovala Anna, rozená Glücksmannová. Myslím, že se narodila někdy v 70. letech 19. století v Horním Litvínově. O její rodině ani případných sourozencích nic nevím. Myslím, že neměla žádné vyšší vzdělání. Byla to česká Židovka, doma se mluvilo zásadně česky.

Babička organizovala domácnost. Jezdila sice nakupovat do tržnice, ale měla na to šoféra v livreji. Nevím, z jaké rodiny pocházela, ale asi na to byla zvyklá. Jedna švadlena z továrny za ní vždycky jednou týdně chodila a dávala do pořádku její garderobu, prala, žehlila a zašívala. V továrně byla babička velmi oblíbená jako hodná paní šéfová. Když měla svátek, tak se na sv. Annu nepracovalo, najala se hudba a na dvoře továrny se tancovalo. Se svými kamarádkami, které byly všechny židovského původu, se babička scházela v kavárně, na což vzpomínám s hrůzou, jelikož mě tam vychovatelka někdy vodila a já jsem pak musela každé té paní říct rukulíbám a políbit jí ruku. Potom jsem dostala kousek něčeho sladkého a vychovatelka mě zase odvedla domů.

Babička byla bohužel nemocná, měla problémy se štítnou žlázou, které jsem po ní podědila. Zemřela v Praze v roce 1932, když jsem byla malá holka. Je pochovaná na židovském hřbitově.

Strýc Rudolf se narodil v roce 1898 v Praze. Jeho žena byla Židovka, teta Lilly, rozená Rubínová v roce 1905. Měli spolu dva syny, Pavla a Jiřího. Jiří byl rozený v roce 1926 a Pavel o devět let později. Jiří s Pavlem byli jako moji bratři a teta pro mne znamenala víc než moje vlastní máma. Moc jsem ji milovala. Oni byli moje hlavní rodina. Strýc Rudolf říkal: "Každý normální člověk si vezme ženu a má s ní děti, kolik sám chce. Já mám místo dvou dětí tři a místo jedné ženy dvě." A pak to vysvětloval: "Když se něco kupuje mým dětem, tak to samé musí dostat i Ruth. A když si něco nechá šít moje žena, tak to samé se musí nechat ušít i pro Ruth."

Rudolf s rodinou žil v Praze. Nejdříve bydleli s námi v domě, avšak pak se přestěhovali do krásného velkého bytu, který byl ale také na Vyšehradě. Patřili k majetné vrstvě. Rudolf později po dědečkovi vedl továrnu a byl moc šikovný. Rudolf vyprávěl, jak ho dědeček nejdříve poslal k jakémusi známému, který také vlastnil továrnu, aby si tam odbyl takové pracovní kolečko. Když Rudolf dorazil první den, měl na sobě fajnové oblečení i s kloboukem. Přišel, pozdravil a představil se a ptal se, co má tedy dělat. A ten člověk mu říká: "No, v první řadě se z tohohle svlíkni, oblíkni si nějaký montérky a půjdeš zametat dvůr."